

[Ludvig Christensen.]

mærksomheden paa, at for Byernes Vedkommende betales Ejendomsskatterne af Lejerne. Ejerne er altsaa blot Inkassatorer for det offentlige. Og udenfor Byerne, i Landbruget, er det, saa vidt jeg ved, i al Almindelighed saaledes, at de fleste Landbrugere meget vilde betakke sig for at komme til at afhænde deres Ejendomme til de Vurderingspriser, der kendes nu. Og saa længe det er saadan, at man vist kan sige, at Salgspriserne for Landejendommene ligger over Vurderingssummerne, skal man maaske alligevel være lidt varsom med at paastaa, at Vurderingssummerne i Almindelighed ikke skulde være rigtige. Endvidere synes jeg, at den Margen, der her kan være Tale om, mere end dækkes derved, at det jo kun er Halvdelen af den konstaterede Værdistigning, man vil have beskattet, og naar man lader den anden Halvdel af Værdistigningen være ubeskattet, vil jeg gaa ud fra, at der i Lovforslaget er givet en tilstrækkelig rigelig Margen for de Fejltagelser, der muligvis kan være sket ved Vurderingerne.

Der er blevet sagt, ogsaa i det andet høje Ting, at hvis man skal ind paa en Lovgivning af denne Art, vil man i hvert Fald have Værdistigningen konstateret ved Salg, men det er der jo mange af dem, som har lidt Begreb om, hvad det kan føre til, der afviser og erklærer for ganske umuligt. Det er med Rette paavist, at det betyder en Præmie paa at lade være med at afhænde sine Jorder paa normal Maade, at det betyder, at man vil søge at komme udenom Salgene og navnlig udenom at faa den virkelige Salgspris konstateret. Det er af Videnskabsmænd, som har arbejdet med disse Problemer, nøje blevet paavist, at man vil søge at komme udenom en Konstatering af Salgspriserne derved, at man ordner sig med Affindelsessummer udenfor de officielle Salgsdokumenter. Det er ogsaa paavist og set i Praksis andetsteds, at man ordner sig ved at sætte sin Ejendom paa Aktier. Man afhænder saa simpelt hen Aktierne, som man gør med andre Værdipapirer af den Art. Der kan efter min Opfattelse ikke være Tale om anden Fremgangsmaade, naar man skal ind paa en saadan Lovgivning, end at det maa være de periodiske Vurderinger, der lægges til Grund

for, hvorledes Beskatningen skal være af Værdistigningen.

Jeg vil haabe, at det maa lykkes at naa til Enighed om Lovforslaget og endelig naa til at give Byerne en Fordel som en Modvægt overfor de uhyre Byrder, Byerne har paa anden Maade, og faa en Beskatning indført, der virkelig inddrager til Bysamfundet de samfundsskabte Værdier, der hidtil er gaaet i Lommerne paa tilfældige Grundejere. Det ærede 8de tingvalgte Medlem henviste til, at vi skulde afvente Virkningerne af Loven af 1926. Men det tror jeg, vi kan vente mange, mange Aar efter, thi Virkningerne af de 10 pro mille, der er fastsat i den Lov, hvorved en Række komplicerede Fradrag maa tages i Betragtning, der i visse Tilfælde medfører, at selv ret betydelige Grundværdistigninger overhovedet ikke kan beskattes, ja, disse Virkninger kender vi i Forvejen gennem de Beregninger, der er foretaget. Vi ved, hvor uendelig lidt den Lov betyder, og derfor kan der efter min Opfattelse ikke være Anledning til, at vi skulde vente paa at se Resultaterne af den. Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til villig Behandling og Gennemførelse i det høje Ting.

Frøkjær: Dette Forslag til Lov om Grundstigningsskyld gaar jo ud paa, at der fra 1. Januar 1931 skal svares Grundstigningsskyld af de faste Ejendomme; denne Grundstigningsskyld skal udredes som en halvvaarlig Afgift af Halvdelen af det Beløb, hvormed Grundværdien overstiger Grundbeløbet, og Grundbeløbet er Grundværdiansættelsen ved den sidste Vurdering før Lovens Ikrafttræden. Hvorledes vil man saa konstatere denne Grundværdistigning, hvorfra man skal svare den nævnte Afgift? Ja, man udfinder den paa den Maade, at man tager Grundværdiansættelsen ved den sidste Vurdering, som fandt Sted pr. 1. Januar 1927, og Ansættelsen ved den næste Vurdering, som skal finde Sted pr. 1. Januar 1932, og den Stigning, der da er sket mellem de to Vurderinger — hvis der da er en Stigning —, er altsaa det, som Grundejerne skal betale Afgift af.

Nu maa jeg bedrøve det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, med, at jeg ogsaa vil tale lidt om Vurde-